

گزارش برنامه تیغه شرقی سرکچال ها

تاریخ: ۲ آذر ۹۷

اعضای تیم: حمیدرضا فرخی و کامبیز مودی

مطابق برنامه از قبل تعیین شده مقرر شد تا در تاریخ ۲ آذر ۹۷ قله سرکچال را از تیغه شرقی صعود کنیم. کلیه اطلاعات از قبیل مسیر های جی پی اس، توپوگرافی منطقه، گزارش برنامه انجام شده و شرایط آب و هوایی در تاریخ ۱ آذر بررسی شد.

روز جمعه ساعت ۴,۳۰ دقیقه صبح از تهران به سمت لالون به راه افتادیم و ۶,۳۰ به لالون رسیدیم و بعد از آماده شدن ساعت ۷ صبح در امتداد جاده روستا مسیر خود را به سمت یال شرقی ادامه دادیم. این یال در جنوب قله فرعی که ابتدای خط راس می باشد قرار دارد و با توجه به شیب زیاد آن از لالون کاملاً قابل مشاهده می باشد. با توجه به شیب یال به نظر می آمد در صورتی که یال برف داشته باشد شرایط بهمانی

بودن را نیز دارد. از نقاب های برفی که در انتهای یال و کل تیغه ها شکل گرفته شده بود می شد فهمید که سرعت باد در این منطقه و در این فصل بسیار زیاد می باشد. در حدود ساعت ۸,۳۰ روی یال منتهی به قله فرعی برای صبحانه به مدت ۱۵ دقیقه ایستادیم و مجدداً به مسیر ادامه دادیم.

در ساعت ۱۳ به قله فرعی که در واقع ابتدای خط راس بود رسیدیم، مطابق توپوگرافی که از منطقه داشتیم به نظر میومد که بعد از رسیدن به خط راس مابقی مسیر راحت تر باشد ولی کاملاً برعکس بود! کل تیغه ها زیر برف بود و همینطور خط راس توی اکثر قسمت هاش نقاب بسته بود. همینطور کل سنگ های تیغه ریزشی بود. در اینجا بود که کلنگ و کرامپون را به کار گرفتیم و مسیر تیغه ها که به نظر طولانی هم می رسید رو به سمت سرکچال ۱ ادامه دادیم. با توجه به عرض کم تیغه ها و حجم بالای برف و همینطور به خاطر مه که تقریباً از نیمه دوم تیغه ها وجود داشت، باعث شد تا سرعت حرکت مان به شدت کاهش پیدا کند. در قسمت های از تیغه حجم برف نزدیک به ۱,۵۰ متر می رسید، کل تیغه ها از رو صعود

شد و در قسمت انتهایی با توجه به صعب العبور بودن مسیر سعی کردیم تا از زیر تیغه تراورس و از مسیری که حجم برف آن زیاد بود مسیر را ادامه بدهیم. بعد از عبور از قسمت مذکور تصمیم گرفتیم تا وقت بیشتری رو برای برف کوبی نذاریم و دوباره تیغه ها را صعود و از رو مسیر تیغه ها را ادامه بدهیم که متاسفانه با صعود تیغه ها در قسمت انتهایی مسیر متوجه شدیم که امکان صعود تیغه ها از رو وجود ندارد و مجددا باید از زیر تیغه ها تراورس کنیم که البته تلاشی بیهوده بود و نزدیک به ۴۵ دقیقه با توجه به ریزشی بودن تیغه ها این مانور از ما وقت گرفت.

در نهایت در امتداد تیغه ها به سمت شرق در ساعت ۱۵,۴۵ دقیقه به سرکچال ۱ که مرتفع ترین قله بود رسیدیم. به نظر میومد قسمت سخت برنامه تموم شده بود تنها کاری باید انجام میشد فرود رفتن از یال سرکچال ۳ و رسیدن به پناهگاه لجنی بود. در ساعت ۱۶,۳۰ به سرکچال ۱ رسیدیم و هنوز کاملاً مه بود. خوشبختانه با کمک جی پی اس و همینطور مسیر تیم هایی که از سمت سپیدستان صعود داشتن مسیر یال لجنی را به درستی به سمت پناهگاه ادامه دادیم. تقریباً نزدیکی های پناهگاه هوا کاملاً تاریک شد و ما در ساعت ۱۷,۳۰ به پناهگاه لجنی رسیدیم.

تقریباً از ساعت ۵ با تاریک شدن هوا بارش برف مجدداً آغاز شده بود از پناهگاه لجنی به بعد را کاملاً همراه با بارش برف مسیر را ادامه دادیم. بعد از استراحت و تجدید انرژی ساعت ۱۸ یال لجنی را تا ابتدای دره فرود رفتیم و بعد با توجه به یال مشخص شده در جی پی اس به سمت سپیدستان مسیر فرود را ادامه

دادیم تا در نهایت در ساعت ۱۹,۴۰ به سپیداستان رسیدیم و با ماشین مجدداً به لالون رسیدیم و در ساعت ۲۲,۳۰ به تهران رسیدیم.

تجهیزات: تجهیزات کامل زمستانه (کلیت و کرامپون و پوشاک)، ست پر، تجهیزات بیواک (کیسه و پوشاک پر)

نکات مهم برنامه:

۱. آشنایی کامل با منطقه
۲. آمادگی جسمانی مناسب
۳. ورزش باد شدید با توجه به فصل
۴. حجم برف قابل توجه
۵. تجهیزات مناسب